

[Undervisningsministeren.]

informeret om uddannelsen i 8. og 9. klasse. Erhvervenes folk, som undervisningsministeriet har drøftet disse spørgsmål med, har udvist en meget positiv indstilling, hvad der er grund til i høj grad at påskønne. Det samme gælder de drøftelser, vi har haft med De samvirkende Fagforbund, LO, hvorfra en tilsvarende positiv indstilling er kommet til udtryk. Det kan imidlertid ikke skjules, at der er stærke tendenser til at fastholde krav om at bevare de former for prøver, man kender. Jeg tænker her først og fremmest på realeksamen.

Jeg nærer selvsagt de bedste ønsker for realeksamens trivsel, men den tilstand må jo ophøre, at man alle vegne stiller krav om denne eksamen også på områder, hvor man må erkende at andre uddannelser er fyldestgørende, og hvor krav om kundskaber, der er brug for det pågældende sted, er opfyldt. De bestemmelser, der gælder for 8. og 9. klasse med bindende virkning, er jo endnu ikke trådt i kraft — hvad det ærede medlem også nævnte. Det sker først fra august 1961, og det vil i realiteten sige, at den første prøve for børn, der går ud af 9. klasse, normalt ikke finder sted før afslutningen af skoleåret 1962-63.

Jeg er indstillet på, at der — samtidig med, at man pædagogisk sætter ind for at gøre uddannelsen så god og solid som overhovedet muligt — bør udføres et oplysningsarbejde om de nye muligheder, uddannelsen i 8. og 9. klasse giver, både over for forældre- og erhvervskredse og over for det offentlige.

Det ærede medlem nævnte i sine kommentarer til spørgsmålet forholdet til etaterne. Jeg kan hertil sige, at der jo allerede nu er en række uddannelser, hvortil man kræver realeksamen, og hvor det vil være vanskeligt at komme ind med afgangsprøve fra 9. klasse, alene af den grund, at realeksamen baseres på en 10-årig skolegang. Skal der opnås ligestilling med hensyn til rettigheder — hvad jeg mener der skal — må der gives de unge mulighed for supplerende undervisning på kursus eller i et 10. skoleår på den almene linje.

Disse forhold vil vi nu se nærmere på i ministeriet. Det ville sikkert være ønskeligt, om der på dette område kunne komme et forsøgsarbejde i gang. Vi står jo på hele

dette område over for en betydningsfuld udvikling, der stiller meget store krav til alle. Skal vi nå det, der er et af den nye skolelovs mål, at skabe en bedre balance mellem eksamenslinjen og den almene linje, er det ikke alene en forudsætning, at lærerne går ind for sagen med energi og vilje — og det gør de — men også, at staten og kommunerne støtter skolen i dens bestræbelser, dels ved at vi søger at tilvejebringe de bedst mulige ydre rammer, og tillige ved, at de offentlige institutioner sammen med det private erhverv er rede til at tage mod de unge, der på anden måde end gennem eksamensskolen søger uddannelse og dygtiggørelse.

Dupont: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for det klare og tydelige tilsagn om at søge at skabe ændrede forhold på disse områder.

Jeg skal dog villigt indrømme, at jeg er ikke helt tilfreds med svaret med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man stadig fra statens side vil forlange 10 skoleår. Jeg vil derfor stille det tillægsspørgsmål til den højtærede minister, om det ikke er muligt gennem en forhandling med etaterne, d. v. s. statsbanerne og postvæsenet, at klargøre over for dem, at man i 8. og 9. klasse kan give en undervisning, der også kan give adgang til etaterne; det er min bestemte opfattelse, at det ganske sikkert ikke er nødvendigt at have 10 skoleår for at lære at sælge billetter eller sælge frimærker.

Der næst vil jeg stille det tillægsspørgsmål til den højtærede undervisningsminister, om han på samme vis vil prøve på at skabe adgang for de unge, der har en hovedafgangsprøve fra 9. klasse, til at blive ansat i kommunerne og samtidig også rejse spørgsmålet over for bankerne.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det er klart, at spørgsmålet om ansættelse i etaterne må drøftes, og jeg mener i og for sig ikke, at man for at skabe ligestilling med realeksamen behøver at kræve et 10. skoleår i det hele taget; men det må erkendes, at der er visse betingelser, som de pågældende, hvis de skal ansættes i etaterne, må opfylde, og som ikke kan forudsættes ved afslutningen af det 9. skoleår, så at man på visse områder må